

Uitgifte

Repertoriumnummer 2024 /
Datum van uitspraak 5 februari 2024
Rolnummer 2022/AB/829
Beslissing waartegen beroep 22/106/A

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

vijfde kamer

Arrest

ARBEIDSONGEVAL, BEROEPSZIEKTEN - arbeidsongeval
tegensprekelijk arrest
definitief

I. D.

appellante,
vertegenwoordigd door mevrouw B. C., vertegenwoordiger van de erkende representatieve werknemersorganisatie ACV, met volmacht, te 3010 KESSEL-LO, Martelarenlaan 8

tegen

ETHIAS NV, ON 0404.484.654, met zetel te 3500 HASSELT, Prins-Bisschopssingel 73,
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. M. S., advocaat loco mr. D. C., advocaat te 3000 LEUVEN,

****

I. De feiten

Mevrouw I. D. is als werknemer in dienst van Het Poetsbureau bvba. Mevrouw I. D. wordt door haar werkgever tewerkgesteld als huishoudhulp. Dit houdt in dat zij gaat schoonmaken bij particulieren thuis. Ethias is de arbeidsongevallenverzekeraar van Het Poetsbureau bvba.

Het Poetsbureau bvba heeft op 10 november 2020 een aangifte van arbeidsongeval gedaan bij Ethias. Volgens deze aangifte zou mevrouw I. D. op 9 november 2020 om 11u getroffen zijn door een arbeidsongeval in een particuliere woning te 3210 Lubbeek, Vogelzangweg 7. In rubriek 30 van de aangifte ("*gebeurtenissen*") werd vermeld: "*tijdens het heffen van de stofzuiger schoot er iets in de schouder*" en in rubriek 36 ("*hoe is de getroffene gewond geraakt?*") werd vermeld: "*tijdens tillen van de stofzuiger schouder gekwetst*". Volgens rubriek 35 waren er geen getuigen aanwezig.

Mevrouw I. D. heeft Dr. H. B. geraadpleegd op 9 november 2020 om 18u. Deze arts heeft een medisch attest opgesteld dat verwijst naar een ongeval op 9 november 2020. Hij attesteerde een "*pees en/of spierletsel re schouder en/of bovenarm*".

Mevrouw I. D. heeft op 18 november 2020 een formulier ingevuld, waarbij zij in de rubriek "*Verduidelijking van de omstandigheden*" het volgende verklaarde: "*Maandag voormiddag ± 11 uur bij de klant door het opnemen van de stofzuiger is er iets in mijn schouder + arm geschoten. Klant verwittigd en pijnstillers gevraagd. Klant zat in haar bureau.*" Zij verklaarde ook dat zij de feiten aan de klant en daarna aan het bureau heeft gemeld. Zij bevestigde dat er geen getuigen waren.

Op 9 april 2021 heeft Ethias laten weten dat zij de feiten niet erkent als een arbeidsongeval, op basis van de volgende motivering:

“[...]

Op grond van de aanvullende inlichtingen die wij hebben ingewonnen, kunnen wij u de arbeidsongevallenvergoedingen niet toekennen. Het dossier werd door ons oorspronkelijk aanvaard. Bij nazicht van het dossier bleek dat ons standpunt niet correct was.

Wij herinneren u hieronder aan de omstandigheden zoals beschreven op de aangifte: In de particuliere woning / Schoonmaken/ de stofzuiger verplaatsen/ tijdens het heffen van de stofzuiger schoot er iets in de/schouder/ tijdens tillen van de stofzuiger, schouder gekwetst/

Hier volgt de reden van onze beslissing:

Feiten niet bewezen

Het behoort toe aan het slachtoffer het bewijs te leveren van een accidenteel feit tijdens het werk. Het aangebrachte voorval moet zeker zijn en niet enkel mogelijk.

Hierdoor kan de verklaring van het slachtoffer in overweging genomen worden, voor zover deze bevestigd wordt door andere elementen of getuigen.

In dit dossier ontbreken zulke elementen.

Het ongeval gebeurde op maandag 09 november 2020 en werd pas enkele uren later aan de werkgever gemeld. Ook de cliënt waar betrokkene aan het werk was werd pas later op de hoogte gebracht van de feiten. Bovendien is er geen getuige die het ongeval heeft zien gebeuren en die de feiten kan bevestigen.

De aanwezigheid van een ongeval tijdens het werk is ons inziens niet bewezen.

[...]”

Nadat mevrouw I. D. hieromtrent telefonisch contact opnam met Ethias, bevestigde Ethias met een brief van 19 mei 2021 het in de brief van 9 april 2021 ingenomen standpunt.

Aangezien mevrouw I. D. zich niet kon verzoenen met deze beslissing maakte zij met een verzoekschrift dat werd neergelegd op 17 maart 2022 haar zaak aanhangig bij de arbeidsrechtbank Leuven.

II. Het bestreden vonnis

De zaak werd bij de arbeidsrechtbank Leuven ingeschreven onder het nummer 22/106/A.

Mevrouw I. D. vorderde voor de arbeidsrechtbank:

“Gedaagde te veroordelen tot het betalen van de wettelijke vergoedingen conform de Wet van 10/04/1971 ingevolge het ongeval dd. 09/11/2020, te vermeerderen met de wettelijke en gerechtelijke intresten;

Gedaagde tevens te veroordelen tot het betalen van de medische kosten ten gevolge van het ongeval, provisioneel begroot op 1 Euro;

Alvorens recht te doen, een geneesheer-deskundige aan te stellen met als opdracht verzoekster te onderzoeken, haar toestand ingevolge haar ongeval van 09/11/2020 te omschrijven, de verschillende periodes van tijdelijke ongeschiktheid, datum van consolidatie en het percentage van de blijvende economische arbeidsongeschiktheid te bepalen.

Kosten als naar recht.”

Met een vonnis van 11 oktober 2022 besliste de arbeidsrechtbank Leuven het volgende:

“verklaart de vordering ontvankelijk doch ongegrond,

zegt voor recht dat de feiten van 9 november 2020 zoals aangevoerd door eisende partij geen arbeidsongeval zijn.

legt, conform art. 68 van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, de kosten van het geding ten laste van verwerende partij.

Vereffent deze kosten op 0 euro voor eisende partij (verzoekschrift en bijstand vakorganisatie).”

III. De vorderingen in hoger beroep

Met een verzoekschrift dat bij het arbeidshof werd ontvangen op 22 december 2022 tekende mevrouw I. D. hoger beroep aan tegen dit vonnis.

Het blijkt niet dat het bestreden vonnis werd betekend. Dit hoger beroep werd zodoende tijdig ingesteld. Ook de andere vormvoorwaarden werden nageleefd. Bijgevolg is het hoger beroep van mevrouw I. D. ontvankelijk.

Volgens de “beroepsbesluiten” die op 5 juni 2023 namens mevrouw I. D. werden neergelegd, vordert zij in graad van beroep:

“Het hoger beroep van appellante ontvankelijk en gegrond te verklaren;

het vonnis a quo te vernietigen en opnieuw recht doende, geïntimeerde te veroordelen tot het betalen van de wettelijke vergoedingen conform de Wet van 10/04/1971 ingevolge het ongeval dd. 09/11/2020, te vermeerderen met de wettelijke en gerechtelijke intresten;

geïntimeerde tevens te veroordelen tot het betalen van de medische kosten ten gevolge van het ongeval, provisioneel begroot op 1 Euro;

Alvorens recht te doen, een geneesheer-deskundige aan te stellen met als opdracht appellante te onderzoeken, haar toestand ingevolge haar ongeval van 09/11/2020 te omschrijven, de verschillende periode van tijdelijke ongeschiktheid, datum van consolidatie en het percentage van de blijvende economische arbeidsongeschiktheid te bepalen.

Kosten als naar recht.”

Ethias vraagt om het hoger beroep van mevrouw I. D. ongegrond te verklaren en het vonnis van de arbeidsrechtbank Leuven integraal te bevestigen.

IV. De procedure voor het arbeidshof

Het hof heeft kennis genomen van de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder:

- het afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken door de arbeidsrechtbank Leuven op 11 oktober 2022;
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen bij de griffie van dit arbeidshof op 22 december 2022;
- de laatste conclusie die door elk van de beide partijen werd neergelegd (5 juni 2023 voor mevrouw I. D. en 27 juni 2023 voor Ethias);
- de stukken van de beide partijen.

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 8 januari 2024 waarna de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen voor uitspraak op 5 februari 2024.

Het hof heeft toepassing gemaakt van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

V. De beoordeling van het geschil door het arbeidshof

V.1

De vordering van mevrouw I. D. is onderworpen aan de bepalingen van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (BS 24 april 1971, hierna “Arbeidsongevallenwet”). Hierover bestaat geen betwisting.

Volgens de Arbeidsongevallenwet is een arbeidsongeval “*elk ongeval dat een werknemer tijdens en door het feit van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst overkomt en dat een letsel veroorzaakt*” (art. 7, 1ste lid).

In de Arbeidsongevallenwet worden twee vermoedens ingesteld die gelden tot het bewijs van het tegendeel:

- indien een letsel en een plotselinge gebeurtenis bewezen zijn, wordt vermoed dat het letsel het gevolg is van een ongeval (art. 9);
- het ongeval overkomen tijdens de uitvoering van de overeenkomst, wordt geacht als overkomen door het feit van de uitvoering van die overeenkomst (art. 7, 2de lid).

Dit betekent dat de persoon die voorhoudt het slachtoffer te zijn van een arbeidsongeval uiteindelijk enkel het volgende moet bewijzen (art. 870 Ger.W. en art. 8.4 BW):

- Dat het om een ongeval gaat. Dit veronderstelt het bewijs van het bestaan van een letsel en het overkomen van een plotselinge gebeurtenis.
- Dat het gaat om een ongeval overkomen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

Of met andere woorden: het komt in de eerste plaats toe aan mevrouw I. D. die voorhoudt het slachtoffer te zijn van een arbeidsongeval om het bestaan van een letsel en een plotselinge gebeurtenis aan te tonen, overkomen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

V.2

Er kan geen arbeidsongeval bestaan zonder letsel. Het begrip “**letsel**” moet ruim geïnterpreteerd worden. Zodoende kan het letsel zowel bestaan uit een trauma als uit een ziekte.

Het bestaan van een letsel in de rechterschouder wordt gestaafd door de voorgelegde stukken en Ethias betwist dit als zodanig ook niet.

Mevrouw I. D. bewijst zodoende het bestaan van een letsel.

V.3

Wat de “**plotselinge gebeurtenis**” betreft, moet dit worden begrepen als een tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst in tijd en ruimte omschreven element waarin eventueel de oorzaak te vinden is van het feit dat het letsel zich heeft voorgedaan, zonder

dat evenwel vereist is dat dit element kan onderscheiden worden van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst (zie en vgl. Arbh. Brussel 16 januari 2006, *JTT* 2006, 167).

De uitvoering van de gewone en normale dagtaak kan bijgevolg een plotse gebeurtenis opleveren, voor zover in die uitoefening een element is dat het letsel kan hebben veroorzaakt. Het is niet vereist dat dit aanwijsbaar element te onderscheiden is van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst of een bijzonder of abnormaal karakter heeft (zie en vgl. o.a. Cass. 28 maart 2011, *JTT* 2011, afl. 1105, 337; Cass. 30 oktober 2006, *JTT* 2007, 94; Cass. 2 januari 2006, *JTT* 2006, 53; Cass., 5 april 2004, *JTT* 2004, 468; Cass., 24 november 2003, *JTT* 2004, 34; Cass., 29 april 2002, *JTT* 2002, 361; Cass. 18 mei 1998, *Arr. Cass.* 1998, 579; Cass. 2 februari 1998, *Soc. Kron.* 1998, 422; Cass. 16 juni 1997, *Soc. Kron.* 1998, 420, noot P. PALSTERMAN; Cass. 25 januari 1988, *Arr. Cass.* 1987-88, 648).

Het begrip “plotselinge gebeurtenis” is een “juridisch begrip”, wat betekent dat een arts zich niet kan uitspreken over het bestaan van een plotse gebeurtenis (zie en vgl. Arbh. Brussel 18 maart 1996, *T.Verz.* 1996, 624).

Een letsel wordt wel slechts vermoed door een arbeidsongeval veroorzaakt te zijn wanneer een plotselinge gebeurtenis als vaststaand en niet enkel als mogelijk wordt aangewezen (zie en vgl. Cass. 6 mei 1996, AR S.95.0064.F, *Arr. Cass.* 1996, 399, <https://juportal.be>; Cass. 10 december 1990, AR 7231, *Arr.Cass.* 1990-91, 394, <https://juportal.be>). Dit betekent dat de persoon die voorhoudt het slachtoffer te zijn van een arbeidsongeval er niet mee kan volstaan het bewijs te leveren van een hypothetische of mogelijk voorgevallen plotselinge gebeurtenis, maar in tegendeel het bewijs moet leveren van een werkelijk opgetreden en vaststaande plotselinge gebeurtenis. Deze persoon moet ook bewijzen dat de plotselinge gebeurtenis met zekerheid is voorgevallen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst en dat het niet louter gaat om een mogelijkheid (zie en vgl. Cass. 5 december 2011, S.11.001.F, *Arr. Cass.* 2011, 2571, <https://juportal.be>).

Het bewijs van de plotse gebeurtenis kan worden geleverd door alle wettelijke middelen, getuigen inbegrepen, en door ernstige en met elkaar overeenstemmende vermoedens. De rechter kan een vermoeden maar aannemen als hij zekerheid heeft omtrent het vast te stellen feit dat hij uit een bekend feit haalt (zie en vgl. Cass. 22 december 1986, *Arr.Cass.* 1986-87, 543).

De eigen verklaring van het slachtoffer is op zich onvoldoende als bewijs van de plotse gebeurtenis. De verklaring van het slachtoffer kan als element van bewijs gelden op voorwaarde dat deze bevestigd wordt door bepaalde, gewichtige en overeenstemmende vermoedens (zie en vgl. Arbh. Brussel 19 juni 2000, *De Verz.* 2000, 642; Arbh. Luik 7 november 2001, *De Verz.* 2002, 377; Arbh. Gent 19 april 1990, *J.T.T.* 1990, 269). De verklaring van het slachtoffer zelf doet dus enkel dienst als bewijs als die ondersteund wordt door een reeks elementen die aanleiding geven tot gewichtige, bepaalde en met elkaar overeenstemmende vermoedens.

Rekening houdend met al het voorgaande moet het arbeidshof dus oordelen of mevrouw I. D. het bewijs levert van het bestaan van een vaststaande plotselinge gebeurtenis op 9 november 2020 om 11u00 tijdens de uitvoering van haar arbeidsovereenkomst.

Het arbeidshof stelt allereerst vast dat er, volgens de aangifte van het ongeval en de schriftelijke verklaring van mevrouw I. D., geen getuigen waren van de feiten. Er zijn dus geen getuigen die het voorvallen van een plotselinge gebeurtenis op 9 november 2020 om 11u00 tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst bevestigen.

Volgens de eigen verklaring van 18 november 2020 van mevrouw I. D. vormt het opnemen van de stofzuiger rond 11u de plotselinge gebeurtenis (*“Maandagvoormiddag ± 11 uur bij de klant door het opnemen van de stofzuiger is er iets in mijn arm geschoten”*).

Het heffen van een stofzuiger behoort tot de gewone en normale dagtaak van mevrouw I. D. die poetshulp is. Zoals hoger werd uiteengezet, kan de uitvoering van de gewone en normale dagtaak een plotselinge gebeurtenis opleveren. De plotselinge gebeurtenis vereist niet dat er een speciaal element in de uitvoering van de arbeidsovereenkomst wordt aangetoond. Het volstaat dat het feit of de handeling het letsel heeft kunnen veroorzaken. Abnormale omstandigheden, of een bijzondere gebeurtenis die niet tot de normale dagtaak behoort, moeten evenmin worden aangetoond. Zoals hoger echter ook werd uiteengezet, moet de plotselinge gebeurtenis wel zeker en vaststaand zijn en moet het slachtoffer bewijzen dat de plotselinge gebeurtenis met zekerheid is voorgevallen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

Zoals de arbeidsrechtbank ook al terecht opmerkte, wijzigde met verloop van tijd de plotselinge gebeurtenis die zich volgens mevrouw I. D. zou hebben voorgedaan en waardoor het letsel zou zijn veroorzaakt. Daar waar in de ongevalsaangifte van 10 november 2020 en haar eigen verklaring van 18 november 2020 als plotselinge gebeurtenis het opnemen van de stofzuiger wordt aangeduid, wordt dit wanneer mevrouw I. D. op 8 april 2021 onverwacht wordt bezocht door de heer H. V., inspecteur arbeidsongevallen, het neerzetten van de stofzuiger. Hetgeen zij verklaarde op 8 april 2021 is duidelijk in tegenspraak met hetgeen zij eerder in november 2020 verklaarde. Zij verklaart op 8 april 2021 immers: *“Ik nam de stofzuiger vast, stapte ermee 2 trapjes (treden) naar beneden en bij het neerzetten van de stofzuiger voelde ik iets in mijn rechterschouder. [...] Ik voelde de pijnscheut de eerste maal bij het neerzetten van de stofzuiger vanuit rechtstaande positie (afstand maximaal 40cm).”* De verklaring die zij deed op 18 november 2020 omtrent de plotselinge gebeurtenis is ontegensprekelijk tegenstrijdig met de verklaring die zij deed op 8 april 2021. In het kader van de procedure die aanhangig gemaakt wordt bij de arbeidsrechtbank en ook voor dit arbeidshof tracht mevrouw I. D. hieraan te verhelpen door te gaan voorhouden dat het gaat om een soort van vloeiende beweging die als geheel beschouwd moet worden: *“De stofzuiger diende van een trapje te worden getild. Het tillen en neerzetten van de stofzuiger van het trapje is in casu het bijzonder element”* (zie beroepsbesluiten voor mevrouw I. D. p.

5). Zoals hoger werd aangehaald, komt het aan mevrouw I. D. toe het bestaan te bewijzen van een plotselinge gebeurtenis die met zekerheid is voorgevallen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst. Deze wijzigende verklaringen doen uiteraard de nodige twijfel rijzen omtrent hetgeen zich juist heeft voorgedaan. Aldus is er, zelfs op basis van de eigen verklaringen van mevrouw I. D., geen zekerheid over de handeling die door mevrouw I. D. precies gesteld werd en die het letsel heeft kunnen veroorzaken.

Bovendien is het zo dat gelet op het openbare orde karakter van de Arbeidsongevallenwet de verklaring van het slachtoffer op zichzelf niet volstaat om een bewijs uit te maken van een plotselinge gebeurtenis. De verklaring van het slachtoffer kan als element van bewijs gelden op voorwaarde dat deze bevestigd wordt door bepaalde, gewichtige en overeenstemmende vermoedens.

Volgens het arbeidshof zijn er in deze onvoldoende ernstige en overeenstemmende vermoedens aanwezig die samen met de verklaring van mevrouw I. D. het vaststaand bewijs leveren van een met zekerheid voorgevallen plotselinge gebeurtenis tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

De verklaring die de klant, mevrouw H., op 21 mei 2021 opstelde, volstaat niet om de eigen verklaring van mevrouw I. D. te bevestigen. Zoals hoger ook al werd aangegeven, was mevrouw H. geen getuige van de plotselinge gebeurtenis die zich zou hebben voorgedaan aangezien zij in haar bureau aan het werk was. Dat mevrouw I. D. haar op een gegeven ogenblik (wanneer is bovendien niet duidelijk) een pijnstiller is komen vragen, bewijst niet dat er zich om 11 uur een plotselinge gebeurtenis heeft voorgedaan. Het wijst enkel op het mogelijk bestaan van een letsel dat pijn veroorzaakt, doch het bestaan van een letsel bewijst niet het bestaan van een plotselinge gebeurtenis. De plotselinge gebeurtenis en het letsel zijn twee van elkaar te onderscheiden constitutieve bestanddelen van het arbeidsongeval, die beide een apart bewijs vereisen. Uit een letsel kan niet het bewijs van de plotselinge gebeurtenis worden afgeleid.

Noch de klant, noch de werkgever werden onmiddellijk nadat de plotselinge gebeurtenis zich om 11u zou hebben voorgedaan door mevrouw I. D. verwittigd. Wanneer zij de klant precies informeerde van hetgeen er volgens haar is voorgevallen, is niet duidelijk. De werkgever werd volgens de ongevalsangifte pas verwittigd om 13u.

Ook het feit dat mevrouw I. D. op 9 november 2020 's avonds een dokter geraadpleegd heeft, ondersteunt niet afdoende haar bewering dat er zich eerder die dag om 11u een plotselinge gebeurtenis heeft voorgedaan.

Dat de raadgevend arts van Ethias in de verslagen die hij op vraag van Ethias opstelde het bestaan van een arbeidsongeval aanvaardt, vormt evenmin een bewijs van het voorvallen van een plotselinge gebeurtenis op 9 november 2020 om 11u. Zoals hoger werd aangegeven, kan een arts zich niet uitspreken over het bestaan van een plotse gebeurtenis.

De eigen verklaring van mevrouw I. D. wordt dus niet aangevuld, ondersteund of bevestigd door andere, ernstige, precieze en met elkaar overeenstemmende aanwijzingen.

Er is geen zekerheid omtrent de activiteit die mevrouw I. D. aan het verrichten was om 11u00 op het ogenblik dat de plotselinge gebeurtenis zich volgens haar voordeed. Dat mevrouw I. D. op dat ogenblik aan het schoonmaken was bij een klant en dat dit als dusdanig niet betwist wordt door Ethias volstaat op zich niet. Mevrouw I. D. moet immers nog altijd een element in de uitvoering daarvan aantonen dat het letsel kan hebben veroorzaakt

Het bewijs van een plotselinge gebeurtenis op 9 november 2020 tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst wordt door mevrouw I. D. dus niet geleverd. Het kan niet met zekerheid worden uitgesloten dat mevrouw I. D. het letsel heeft opgelopen in de privésfeer.

Het bewijs van een plotselinge gebeurtenis is evenwel onmisbaar. Wanneer dat bewijs ontbreekt, impliceert zulks dat één van de constitutieve elementen van een arbeidsongeval ontbreekt zodat er van een arbeidsongeval geen sprake kan zijn (zie en vgl. Arbh. Antwerpen 25 maart 2011, *T.Verz.* 2012, afl. 2, 208, noot W. JUNGBLUTH).

De arbeidsrechtbank heeft dan ook terecht geoordeeld dat er geen sprake is van een arbeidsongeval. De vordering van mevrouw I. D. werd door de arbeidsrechtbank volledig terecht ongegrond verklaard.

Het hoger beroep van mevrouw I. D. is ongegrond.

VI. De beslissing van het arbeidshof

Het hoger beroep van mevrouw I. D. is ontvankelijk, maar ongegrond.

Het vonnis van de arbeidsrechtbank Leuven van 11 oktober 2022 wordt bevestigd.

Ethias wordt in toepassing van art. 68 Arbeidsongevallenwet veroordeeld tot de kosten van het geding in graad van beroep, dewelke evenwel onvereffend gelaten worden bij gebrek aan een omstandige opgave door de partijen.

De bijdrage van 24,00 euro aan het Fonds voor Juridische Tweedelijnsbijstand wordt eveneens ten laste gelegd van Ethias.

Dit arrest wordt gewezen en ondertekend door:

A. G., raadsheer
E. M., raadsheer in sociale zaken, werkgever
B. E., raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider
Bijgestaan door I. D., griffier

I. D.   B. E.   E. M.   A. G.

en uitgesproken op de openbare zitting van 5 februari 2024 van de 5de kamer waar aanwezig waren:

A. G., raadsheer,
I. D., griffier

I. D.   A. G.